

BŁOŻENIE (1) *sb n*

N sg błóż(e)ni(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Czczenie, wielbienie; beatitudo PolAnt: Gdzież przeto ono pobłażenie (marg) ál. włafnie y błozenie.

(-) wálzéz? *BudNT Gal 4/15.*

Synonimy: błogosławienie, błogosławieństwo.

Cf **BŁOŻYĆ**

ZZa